

Scenariusz: Ekologiczne zakupy – co to znaczy?

Cel ogólny: ustalenie hierarchii cech świadczących o tym, czy zakupy można nazwać ekologicznymi.

Cele operacyjne:

- uczeń wymienia preferencje konsumentów, które byłyby przyjazne dla środowiska naturalnego,
- ocenia wpływ handlu na stan środowiska przyrodniczego oraz stan zdrowia ludzi,
- rozumie konieczność wprowadzania zasad gry,
- potrafi argumentować swoje zdanie.

Czas trwania: 1 godz. lekcyjna.

Miejsce: sala lekcyjna.

Materiały: komplety gry odpowiadające liczbie grup (składające się z planszy i 24 kart, w załącznikach), arkusz papieru.

Przebieg zajęć:

Wyjaśnij uczniom, że podczas dzisiejszych zajęć zagrają w grę o nazwie „poker kryterialny”. Gra składa się z planszy podzielonej na obszary o różnych stopniach ważności (1 – najważniejsze, 3 – najmniej ważne) oraz 24 kart.

Gra odbywa się w 4-osobowych zespołach. Każdy zespół otrzymuje planszę do gry oraz zestaw 24 kart. Wyznaczona osoba tasuje karty i rozdaje kolegom (każdy uczeń otrzymuje 6 kart). Gra polega na ułożeniu wszystkich kart na planszy, po zakończeniu plansza z ułożonymi kartami ma odzwierciedlać pogląd grupy na cechy decydujące o ekologiczności zakupów, tzn. w polach oznaczonych cyfrą 1 powinny znaleźć się najważniejsze według uczniów cechy, w polach oznaczonych cyfrą 2 – mniej ważne, a w polach z 3 mające najmniejsze znaczenie.

Zaczynający grę uczeń wybiera ze swego zestawu kartę z opinią, która według niego jest najważniejsza i kładzie ją na planszy z kryteriami pierwszorzędnymi (oznaczonymi cyfrą 1). Następni uczniowie postępują tak samo. W kolejnych rundach układane są karty opisujące (według uczniów) cechy drugo- czy trzeciorzędne. Jeśli uczeń uzna, że jego karta powinna znaleźć się w obszarze, który już jest zajęty może wnioskować do grupy o zmianę karty. Jeśli grupa zatwierdzi argumenty gracza chcącego dokonać wymiany, może on położyć kartę na planszy, a odrzucona karta wraca do osoby, która ją wcześniej położyła. Gra kończy się, gdy wszystkie karty znajdują się na planszy.

Po zakończeniu gry przez wszystkie grupy poproś przedstawicieli grup, aby podali kryteria, które grupa uznała za najważniejsze oraz by przedstawili argumenty, które przeważą o wyborze tych, a nie innych cech ekologicznych zakupów. Wszystkie kryteria pierwszorzędne zapisujemy na arkuszu papieru. Jeśli kryteria będą się powtarzać w różnych grupach zaznaczamy to np. gwiazdkami czy podkreśleniami, by uzyskać kompletny obraz opinii i oczekiwań uczniów.

Powstałą hierarchię można wykorzystać przy późniejszych działaniach. W oparciu o nią uczniowie mogą przygotować plakaty, ulotki zachęcające do ekologicznych zakupów, albo zaplanować kampanię promującą zakupy ekologiczne. Dzięki wyłonieniu najważniejszych cech dowiemy się, na które treści kłaść szczególny nacisk w planowanych działaniach.

POKER KRYTERIALNY – KARTY

kupowanie produktów trwałych	kupowanie produktów wysokiej jakości	kierowanie się ceną produktu	
nieuleganie promocjom	używanie wielorazowych toreb na zakupy	kupowanie produktów bez opakowania bądź w opakowaniu ekologicznym	
kupowanie produktów przyjaznych środowisku z certyfikatami ekologicznymi	kupowanie rzeczy bezpośrednio od producenta	kupowanie produktów, które w razie potrzeby będzie można naprawić	
kupowanie produktów wyprodukowanych lokalnie (w najbliższej okolicy, w Polsce)	wybieranie produktów sprawdzonych marek	kupowanie wyłącznie rzeczy naprawdę potrzebnych	
kupowanie produktów intensywnie reklamowanych	kupowanie produktów używanych	kupowanie produktów zdrowych i bezpiecznych	
kupowanie produktów, które się szybko zużywają lub się nie psują (np. proszek do prania, płyn do mycia naczyń) w dużych opakowaniach	wcześniejsze przygotowanie listy zakupów i trzymanie się jej	kupowanie produktów ładnie opakowanych	
kupowanie produktów, które po zużyciu nadają się do recyklingu	dokładne czytanie metki (skład, pochodzenie, trwałość, warunki gwarancji, certyfikaty i ekoznaki)	unikanie produktów firm, które są znane z tego, że niszczą środowisko	
niekupowanie rzeczy, z których korzystamy rzadko, a można je pożyczyć, ewentualnie kupić tę rzecz z kimś „na spółkę” np. namiot, kosiarka, książka	unikanie zakupów w barach czy kawiarniach, gdzie wykorzystuje się naczynia jednorazowe	unikanie w miarę możliwości produktów, które po zużyciu stają się niebezpiecznymi odpadami (baterie, lakiery, leki)	

POKER KRYTERIALNY

